

Konečně nemůže soud, zkoumajе — jak již uvedeno — toliko z á k o n i t o s t nař. rozhodnutí — přihlížeti k momentům citovým stížností dovolávaným, zejména k ohledům na rodinu st-lovu.

Z těchto úvah bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4020.

Učitelstvo (Slovensko): * Učitelkám na nestátních veřejných školách národních na Slovensku nepřísluší výhoda dvojnásobného započítání válečných let.

(Nález ze dne 13. října 1924 č. 17.539).

V ě c: Barbora R. v N. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o pensí.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Dekretem referátu min. škol. v Bratislavě z 5. května 1923 byla st-lka k vlastní žádosti dána dnem 1. července 1923 na trvalý odpočinek a byla jí vzhledem k tomu, že její služební doba od přijetí do učitelského pensijního ústavu od 1. září 1895 činí okrouhle 28 let, přiznána ve smyslu § 3 zák. čl. XLIII z r. 1891 pense ve výši 76% pensijního základu 2400 K, tedy ročně 1820 K a válečná podpora ročních 660 K.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podaná vytýká:

1) že sluší válečná leta čítati dvojnásob, takže služební doba st-lky do pense započítatelná nečiní 28, nýbrž 32 leta, a

2) že také základ pense byl proti humanitě a spravedlnosti stanoven toliko částkou 2400 K, že 76% tohoto základu nečiní 1820 Kč, nýbrž 1824 Kč a že tato částka nestačí k živobytí.

Nss neshledal stížnost důvodnou:

ad 1) Stížnost sama neuvádí zákonného ustanovení, o které tuto námitku opírá. Soud neshledal, že by v době býv. vlády uherské bývala vydána ustanovení, jež by učitelkám na obecných školách lidových byla výhodu dvojnásobného počítání válečných let přiznala.

ad 2) Nss jest ve smyslu § 2, 5 a 7 zák. z 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876 povolán jen, aby zkoumal z á k o n i t o s t rozhodnutí vydaných úřady správními v poslední stolici. Nemůže se tedy nss vůbec zabývatí námitkou, že výše pense neodpovídá humanitě a spravedlnosti, poněvadž tím st-lka n e z á k o n n o s t nař. rozhodnutí nevytýká.

Námitka, že 76% pensijního základu nečiní 1820, nýbrž 1824 Kč, jest neodůvodněna. Podle § 3 zák. čl. XLIII/91 sluší pensí zaokrouhliti vždy na 10 zl. = 20 korunové obnosy tak, že částky do 10 K odpadnou, částky vyšší než 10 K však se počítají za celých 20 K. Když tedy 76% pensijního základu částku dvaceti dělitelnou (t. j. 1820 Kč) převyšuje jen o 4 Kč, stanovil žal. úřad právem pensí pouhými 1820 Kč.

Jest tedy stížnost bezdůvodná a slušelo jí zamítnouti.

Č. 4021.

Řízení před nss-em (Slovensko): Nss není podle § 105 úst. listiny a § 3 a) zák. o ss příslušným rozhodovati o stížnosti do

rozhodnutí správního úřadu, kterým povolena byla exekuce na svršky zaměstnavatele pro zadrželou mzdu.

(Nález ze dne 13. října 1924 č. 17.625).

Věc: Viktorie T. ve V. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o výkon administrativní exekuce.

Věc: Stížnost se odmítá jako nepřijatelná.

Důvody: Rozsudkem služnovského úřadu ve V. z 18. října 1921 uznána byla st-lka povinnou, aby zaplatila Isaku B. zadrželou mzdu 3900 Kč do 3 dnů pod exekucí. Výměrem téhož úřadu ze dne 9. listopadu 1921 povolena k vydobytí této pohledávky exekuce na svršky st-lčiny. Podle zájemního protokolu z 10. listopadu 1921 zabaveny u st-lky různé svršky (zařízení bytu) v úhrnné ceně 2750 Kč. Proti výkonu exekuce podala st-lka rekurs, v němž uplatňovala, dovolávajíc se ustanovení § 10 zák. čl. XL:1908, že zabavené svršky — vesměs nutné domácí zařízení — jsou z exekuce vyloučeny. Županský úřad v M. vyhověl rekursu pouze v tom směru, že z exekuce vyloučil jednu pohovku, kdežto v ostatním rekurs zamítl. Další odvolání st-lky odmítnuto nař. rozhodnutím, v základě odůvodnění rozhodnutí II. stolice.

Uvažuje o stížnosti do rozhodnutí tohoto podané musil nss zkoumati nejprve svoji vlastní příslušnost. Není pochybnosti o tom, že jde o rozhodnutí úřadu správního. Vzhledem k ustanovení § 105 ústavní listiny musil však nss uvažovati o tom, zda příslušnost jeho není vyloučena proto, že jde o přezkoumání rozhodnutí úřadu správního, náležajícího o nároku vyplývajícím z práva soukromého. Podle cit. § 105 ústavní listiny jest ve všech případech, ve kterých úřad správní podle zákonů o tom vydaných rozhoduje o nárocích soukromoprávních, volno straně tímto rozhodnutím dotčené po vyčerpání opravných prostředků dovolati se nápravy pořadem práva. Spadá-li spor předložený pod tento předpis, pak vyloučena jest ve věci této kognice nss-u, jemuž dle § 3 lit. a) zák. nepřísluší rozhodovati o věcech, o kterých náleží rozhodovati řádným soudům.

V daném případě byl spor o splnění smluvních závazků z poměru námezdního a o způsobu vymáhání takového nároku jedné ze sporných stran pravoplatně přiznaného.

Po názoru nss-u jest nárok takový svým obsahem, podstatou i charakterem nárokem čistě soukromoprávním a není normy, která by tyto nároky kvalifikovala jako věc práva veřejného. Na témže stanovisku ostatně stojí i sama st-lka, uvádějíc ve stížnosti výslovně, že se jednalo o vymáhání soukromé pohledávky. Je-li však nař. rozhodnutí skutečně rozhodnutím správního úřadu o nároku práva soukromého, pak jest příslušnost nss-u k rozhodování v této věci vyloučena.

Bylo proto stížnost odmítnouti jako nepřijatelnou.

č. 4022.

Vojenské věci. — Státní občanství: * I. Na povolení k vystěhování do ciziny dle § 31 bran. zák. č. 193/1920 není právního